

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έκτον κι' είκοστών ἀριθμοῦμεν χρόνον
μέσα' στην κλεινὴν γῆν τῶν Παρθενόνων.

Χίλια κι' ἑννακόσια ἔκα
κι' ἄλλα τὰ σαθρὰ πελάγια.

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνον—ὅ κ' τὸ φράγμα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγμα καὶ σ' τὸ χέρι.

Ἐνδεκα τοῦ Σεπτεμβρίου,
τοῦ μηνὸς τοῦ σωτηρίου.

Χίλια κι' ἑκατὸ τριάντα, πλὴν προσέθετε σ' αὐτὰ
καὶ τὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ.

Τῆς Διπλῆς ἡ συμπλοκῇ, ποῦ θὰ μεῖν' ἱστορικῇ.

Δὲν μοῦ λές, ἀγαπητέ,
ὅπου σὺ εἶ γὰρ τὴν πατρίδα,
ἔτυχε νὰ μ' ἔπη ποτὶ
μέρα σ' τ' αὐτὰ σου καταρτίδα;

τὸ Βαγγέλιο, τὸν παπᾶ;
εἶδες ἑναν, εἶδες ἄλλο
νὰ κτυπεῖται, νὰ κτυπᾷ;

Ἄκουες ἐκεῖ χατοῦκια;
ὅμως εἶδες καὶ ματσούκια
τόσων ἐκλεκτῶν κι' ἐγκρίτων,
λαϊκῶν κι' ἀνεξαρτήτων;

— Ὅχι, Φασουλῇ, δὲν μ' ἔπη...

Δὲν σοῦ μ' ἔπηκε μήτε φύλλος,

μήτε τ' ἱεῖς, κ' κανένας, ἀλογόμυγα καὶ γρόλλος;

— Ὅχι, τίποτ' ἀπ' αὐτὰ
δὲν μοῦ μ' ἔπηκε, φράλατα.

— Πρὸ καλὰ καὶ τοῦτα κι' ἄλλα
μέσ' σ' τ' αὐτὰ σου, βρε κουφάλα,
μέρα νύκτα νὰ φρολᾷς σου,
νὰ πετοῦν, νὰ σ' ἀλαλᾷς σου,
ἀρὰ σ' τὴν Διπλὴν νὰ τρέγῃς καὶ κατέπληκτος ν' ἄκουσ;
φλέγοντας Συναγματοῦς
κι' Ἀναθεωρητικοῦς.

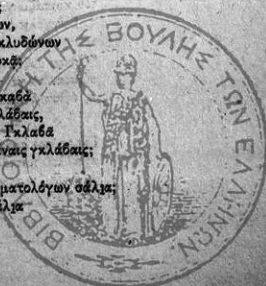
Ἐπακρότητες τὸ μένος καθενὸς πληρεξουσίου
σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκλογαῖς;
εἶδες καὶ τὸν Πολυγένη μὲ τὸν Παπαναστασίου
νὰ κυλοῦνται κατὰ γῆς;

Εἶδες τόσα ξαφνικά;
εἶδες στάθιον ἀγώνων,
καὶ τὸ πνεῦμα τῶν κλυδωνῶν
τὴν Διπλὴν ν' ἀνακυκλᾷ;

Μὲ τὰ δῶ σου τὴν γκαθᾶ
εἶδες μύδρους, εἶδες λάβαι,
καὶ τῆς Πάτρας τὸν Γαλαῖα
καὶ πολλὰς σπασιμέναις γκλάβαις;

Τόδες, φίλε χλεμπονάρη,
τῆς Διπλῆς μας τὸ στηλᾶρι;
Εἶδες τῆς Διπλῆς τὸν ὄλλο,

Σοῦ πιτοῖσαν τὰ μοῦτρα Συναγματολόγων ὄλλα;
εἶδες γύρω σου κεφάλαια;

ἓνα κι' ἓνα δαλεκτὰ
νὰ προβάλουν ἀναικτὰ;

Βλέπω ρομφαίαν πολλοὶ νὰ ζώνωνται,
βλέπω μουστάκια νὰ ξεριζώνονται,
βλέπω καὶ σκόρπη πολλὴν καπέλα
καὶ ξεφωνίζω τράβα κορβέλα.

Καθένας πνάνεται μὲ τὸν πλησίον,
τὰ θεωρεῖα συναλαδίζουν,
καὶ μπαγλαρώματα πληρεξουσίαν
μὲς' ὅτ' ἡν ψυχὴ μας θροσὰ σταλάζουν.

Πατρίς ὥρατα τοῦ μεγαλείου,
πατρίς, καμάρι τῆς ὑψηλῆς,
οὐ βλέπω πάλι μὲς' ὅτ' ἄνθρωποι
τῶν ἐκλεκτῶν σου σὺν Ἀμαζόνα.

Κάθε χαστουκὶ καὶ σωτηρία,
κάθε μαγκοῦρα κι' ἐλευθερία,
κάθε στηλιζέρι πληρεξουσίαν
καὶ κάθε μάχη νέων ρητόρων
ἀγῶν μεγάλος ὕπὲρ δόλων,
ὑπὲρ πατέρων καὶ προπατόρων.

Σὲ Νιαράρας ρητορεῖν
πάλι μὰς βλέπει, Πατρίς, ἀναύτως,
καὶ μὲ χαιμάρρους θεωρίων
πίπτει καὶ λόγος, πίπτει καὶ ράβδος.

* Ἀρχίζεις κλάμμα μαζί μὲ γέλοιο,
βλέπεις παπάδες, βλέπεις Βαγγέλια,
ὅπου κι' ἂν στρέψῃς ἀκοὸς μὴ φάπια,
κι' ὅτ' ἐδολογίαις παπὰ καὶ Πάπια
δὲν σὲ λυτροῦν ἀπὸ δαιμονία,
ὅπου μὲ τοῦτα ρέβεις αἰώνια.

Π. —

Κι' ἐγὼ, πρῶτος παπαρέλλας,
εἶδα θαλασσὴν θυέλλας,
εἶδα καὶ διπλὴν τοιαύτας.

Καὶ σὲ σόλον φρικαλέον
ἐλυπήθην πολὺ πλέον
τοὺς διπλοὺς παρὰ τοὺς ναύτας.

* Ὡς κοτὶς τοῦ μεγαλείου,
οὐ κυκλώνουνε στρατοὶ,
κι' ἔχουν λόγῃ, ποὺ τρωπᾷ.

Καὶ τὸν Παπαδοσιλείου
τὸν κυττάζω νὰ κρατῇ
τὸ Βαγγέλιο τοῦ παπᾶ.

* Ὅρκου συζήτησις δεινὴ
οἴμην τὸ γένος συγκλονεῖ
κι' ἔξοτ' ἢ πείσις πάσα.

Γὰρ τοῦτον τρέπαια νηπᾶ,
κι' ἄλλου κυττάζω τὸν παπᾶ,
κι' ἄλλου κυττᾷ τὰ ράσα.

* Ὅρκου ζήτημα δεινὸν
γῆν καὶ πόντον κι' ὁραγὸν
ἐσυγκυεῖ καὶ συνταράττει.

Γι' αὐτὸν γίνονται κουρέλια
καὶ τρισάγια Βαγγέλια,
κι' ἀγρίαὺς κάθε μάτι.

Κι' ὁ Καρασευτᾶς βροντᾷ,
κι' ἄλλοι σκοοῦν ἀπ' ἐκεῖ
πῶς γὰρ τὴν Συντακτικὴν
ἔχουνε καρασευτᾶ.

* Ὁ δὲ γέρο Κατριδάνος, σεβασμὰ κορυφῇ,
προεδρεῖν ἐρωμένιος,
κι' ἀπὸ τέτοια μαθημένος,
βλέπει μ' ἀπαθείας βλέμμα, δὲν τοῦ καίγεται καρφί.

Καὶ τὴν ἀκόμη συζητοῦν ποιοὶ τάχα τε 'μύλησαν
μὲ στόμα καὶ στεινὸ μύλο,
καὶ ποιοὶ τῶν ἄλλων ἔδωσαν
τὸν ἀπαλὸ στὸ ῥόλο.

Φ. — * Ἀπεθαύμασα δυνάμεις παλαιστῶν ἀκμαιστάτας,
κι' εἶδα νέους, κι' εἶδα γέρους
δὲς καὶ τρὶς ἐρυθρότερους
παπαροῦνας καὶ ντομάτας.

Εἶδα τὸ θέρρος καθεμίας ομάδος σεβαστῆς
κι' ἀνθρώπους εὐτολμίας,
κι' ὁ Μαζαράκης, Κεραλλὴν καὶ σοσιαλιστῆς,
λαλεῖ μὲ παροιμίας.

Μὰ κι' ἄλλοι πληρεξουσίαι, ποὺ σάλους προκαλοῦν,
ἐν παροιμίαις σήμερα σημαντικὰς λαλοῦν,
κι' ἡ νῦν Ἐθνουσυνέλευσις ἡ πλήρης εὐστομίας
παροιμώδης θὰ γενῇ μ' αὐτὰς τὰς παροιμίας.

Κι' ἐγὼ, ποὺ θέλω νὰ λαλῶ
γὰρ τῆς πατρίδος τὸ καλὸ
μὲ παροιμίας μόνον
καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον,

μὲ πατριώτου, Περικλῆ, καὶ μὲ συλλέκτου ζῆλον
ἐκαμα μίαν συλλογὴν παροιμιῶν ποικίλων,
γὰρ νὰ τῆς ἔχουν πρόχειραις ὁ Μαζαράκης κι' ἄλλοι
ἐν παροιμίαις λαλοῖ.

Συλλογὴ παροιμιῶν, προϋξενος εὐθυμιῶν.

* Ὁ λόγος σου μ' ἐχέριται καὶ τὸ φῶς σου φάτο.

* Ἀκέρχο θέλω τὸ φῶς καὶ τὸ σκυλὶ χορτάτο.

Καὶ πάλιν ὁ Φιλάρετος ἐρχήθηκε τοῦ θρόνου.

Προσκάλεστον στὸ γάμο σου ν' ἀκούσῃς καὶ τοῦ χρόνου.

Χόρτα ξερά, χόρτα χλωρά
τρώῃ τοῦ Δρακοῦλη φῶς,
κι' ἄλλοι δροντοῦνε τὰ νερά
κι' ἄλλοι κυττοῦν οἱ μύλοι.